

KANDIDATENS NAVN:Harald Askeland

E-POST: harald.askeland@diakonhjemmet.nok

MOBILNR: 95756083

SPØRSMÅL TIL UTDYPING :

1. Gudstjenestelivet er i støpeskjeen og enkelte menigheter også i vårt bispedømme er med i forsøksordningen med nye reformer. Hva er viktig for deg å få fram i arbeidet med denne reformen?
 2. Hvordan vil du at kirken skal håndtere de endringer i samlivsformer som vi møter i vårt samfunn?
 3. Kirken lever lokalt, sies det. Hva er for deg viktig å gjøre for å styrke og stimulere menighetene lokalt ?
 4. Den norske kirke skal finne fram til nye former for samarbeid med staten – hva vil du legge vekt på i utformingen av dette samarbeidet ?
-

1.

Jeg ønsker er videre utvikling som fastholder nok faste elementer til at gudstjenesten og de kirkelige handlinger er gjenkjennbare, og som samtidig bidrar til fleksibilitet og ikke minst synliggjøring av flere grupper i menigheten. I særlig grad vil det være viktig at involveringen, som muliggjøres, bidrar til at barn og unge kan føle se hjemme i menighetens viktigste samling.

2.

Kirken vil være nødt til kontinuerlig å følge med i og drøfte de endringer i samlivsformer som vi møter i samfunnet. Disse har også historisk sett endret seg tidligere, slik sett er justeringer og endringer i rammer og ordninger ikke et nytt fenomen. Det viktige vil derfor være at kirken gjennom en grundig drøfting, til enhver tid kritisk vurderer både egne historiske standpunkter og også de utviklingstrekk vi ser i samfunnet. Jeg kan ikke se at det nødvendigvis er endegyldige svar på alle spørsmål som berører samlivsforhold. Våre svar og vår ordningsmessige tilrettelegging må utformes i en avveining mellom kirkens forståelse av sin tradisjon og det samfunnet vi lever i. Det jeg synes vil være viktig er: Kirken har som oppgave å framholde at trygge og forpliktende rammer er en del av Guds gode plan. Til dette hører også å fokusere på og veilede mennesker slik at samlivets innhold preges av kjærlighet, ansvarlighet og vern om den svake. Samtidig kommer vi ikke utenom en dialog med de ordninger som utvikler seg og gis legitimitet i det samfunnet vi lever i. Disse prosesser bør håndteres i en drøfting der ansvarlige kirkelige organer involveres og finner løsninger som kan finne en begrunnelse teologisk, er preget av samtidsrelevans og samle bredest mulig oppslutning.

3.

For meg er det viktig at lokalt menighetsliv gis mulighet for utvikling gjennom en reell delegasjon og ansvar for ressursene. Dette kan tenkes realisert på flere måter; Gjennom en økende fleksibilitet og valgmuligheter når det gjelder gudstjenesteordning og liturgi. Ved at kirkelige planer og forsøk bevisst utformes med fleksible rammer, støttet av veiledning i stedet for rapportering og skjemavelde. At kirken lokalt gis mulighet for disponering og styring av ressurser for virksomheten, i særlig grad vil dette gjelde økonomi og arbeidsgiveransvar. Dette siste fordrer også at det etableres strukturer som gir større og mer bærekraftige enheter. Kirkens sentrale ledd bør i særlig grad bidra til å utforme stabile ordninger og retningslinjer, arbeide for rimelige økonomiske rammeordninger, utvikle veiledings- og støttefunksjoner og ivareta nødvendige fellesfunksjoner. Viktige beslutninger på regionalt og sentralt nivå bør gi mulighet for lokale høringer, som i tilstrekkelig grad reflekteres i endelige vedtak og planer.

4.

Dagens ordning med en statskirke har både gode og mindre gode sider. Uten at jeg ser tvingende prinsipielle begrunnelser for endring, synes tiden å være moden for en reform i dette spørsmålet. Jeg mener at kirkens langvarige sammenveving med samfunn og samfunnets styringsorganer tilsier at det skjer en gradvis og ikke for rask avvikling av dagens ordning. Sentrale elementer i denne prosessen vil være ytterligere overføring av beslutningsmyndighet for sentrale spørsmål til kirkelige organer, sikring av økonomiske rammeordninger som gjør at kirken fortsatt kan framstå som en landsdekkende kirke med kirkebygg og lokal virksomhet. Samtidig bør kirken kunne fortsette et samarbeid med offentlige myndigheter rundt nasjonale begivenheter, samarbeid rundt arbeid med skole og diakoni og helse- og sosialtjenesten osv. Kirken bør også gjenspeile vår tids samfunnsforhold ved at den representative struktur med klare demokratiske kjennetegn videreutvikles og styrkes som kirkens sentrale styringsmekanisme.